

مسئولیت متن و شکل بدوش نویسنده مضمون میباشد، عقیده نویسنده لزوماً نظر افغان جرمن آنلاين نمی باشد

۲۰۱۹/۰۴/۱۴

حکیم روان

پر مدعا «هوبنیاران»!

زمونږ په ټولنه کې له اوږدو مودو راهیسې د پرمختګ او ارتجاعیت تر منځ جګړه روانه ده. د پرمختګ پلویانو تل اصلاحی پروګرامونه وړاندې کړي دي او د هغو د تطبیق په لاره کې یې هڅې او هاند کړي دي. آمانی نهضت د دې بهیر تر ټولو غوره نمونه او مثال دی. خو آمانی نهضت د ګوډ ملا او د انګریزی استعمار سره د تړلو کړیو د وطنو په پایله کې ماتې وخوړه.

آیا د آمانی نهضت آرمانونه (سیاسی آزادی، خلکو ته د انسانی او مدنی حقوقو ورکول، د ښځو د نهضت له پاره مبارزه، د نوي تکنالوژۍ راوړل، د علومو د ودې سره د متناسب مدرن تعلیمی نظام ایجادول) او په سیاسي، ټولنيزو، اقتصادي او کلتوري برخو کې د مدني اصلاحاتو راوستل ناوړه کار وو؟

باید ووايو چې د آرمانونو په انتخاب کې آمانی نهضت په حقه او دقیق وو، خو د عمل په جریان کې اشتباهات او خطاوي د آرمانونو د ناسموالی مانا نه لري. د ګوډ ملا د منځنیو پیړیو د مسلط تفکر پر ځای باید مجربو او ژمنو روشنفکرانو د آمانی نهضت انسانی تفکر د ټولني مختلفو پارکو ته رسولای وای. خو په دې کار ځکه بریالی نه شول چې روشنفکران په الفاظو او کلماتو کې د آمانی نهضت پلویان وو او په عمل کې یې د ګوډ ملا له تفکر څخه واټن نه وو اخیستی.

تر ننه د آمانی نهضت آرمانونه نه دي پوره شوي او د آمانی نهضت آرمانونه زموږ د وخت آرمانونه هم دي. مانا دا چې ګوډ ملا زموږ هیواد سل کاله وروسته وغورځاوه.

نن چې په هیواد کې د نظر د بیان او مطبوعاتو آزادی را منځته شوي ده او نن چې افغان انسان د واکمنی د ټاکلو په چارو کې د ګډون حق تر لاسه کړی دی، د ښځو د آزادیو او حقوقو آوازونه اوریدل کېږي، د سیاسي ګوندونو د فعالیت آزادی (سیاسی پلورالیسم) را منځته شوي دي او نجونی او هلکان په مرکز او ولایاتو کې ښوونځیو او فاکولتو ته ځي، د افغانستان د اقتصادي بدلون پراخ پروګرامونه تر لاس لاندې دي، پر زاړه پالو مرتجعینو بر سپره یو شمېر ځان غوښتونکی روشنفکران هم خشمیږي او د طالبانو او پنجاب ارتجاعی موضع ته ور رغړي.

په داسی حال کې چې هیواد مو څلوېښت کاله د نیابتی جګړو ډګر دی او هر افغان ته ښایي چې د مغرضو ګاونډیانو د ارادې پر خلاف د اصلاحاتو له پاره د خپل حکومت ملا وتړي، په خواشیني سره ځیني لوېدیلي په اصطلاح روشنفکران د پنجاب له ملاتړه برخوردار طالب ته د خلکو د مقاومت وسله واله برخه وايي!!!! یانې طالب ته د ملی او آزادي ښوونکی نهضت په سترګه ګوري. په مستقیم او غیر مستقیم ډول د طالب او اس-اس-آی تبلیغات بدرګه کوي. طالب او داعش زموږ د عصر د وحشت او بربریت تر ټولو غوره نموني دي. که اسلام د جهالت ضد وي، پس اسلام او طالب دوي متضادي پدیدي دي.

زمونږ پر مدعا «هوبنیاران» د منځنیو پیړیو طالب او د هغه تروریست ملاتړی آی-اس-آی د خپلو تبلیغاتو موخه نه ګرځوي، بلکې افغان دولت یې د تبلیغاتو اصلی موخه ده. دوی د طالب او پنجاب تر مخ تیریری او پر افغان دولت او د هغه پر نړیوالو ملاتړو او امریکا برید کوي. دا ښاغلی د قرون وسطایي ارتجاع او پرمختللی سرمایه داری نظام په توپیر هم نه پوهیږي، دوی د مطلق حقیقت په لټه کې د طالبی ارتجاع په دام کې نښتی دي. دوی د افغان حکومت ستونزي په نظر کې نه نیسي، څلوېښت کلني جګړي ټول داخلی امکانات له منځه وړي دي. نن افغانستان د پردو مرستو ته اړ یو هیواد دی. د هیواد ولسمشر په ډاګه وايي چې حکومت له داخلی منابعو د څو میاشتو له پاره د وسله وال ځواک معاشونه نه شی تأمینولای. د حکومت ستونی د طالب د داخلی متحدینو جهادی چورګرو له خونړیو پنجو

د پاڼو شمېره: له ۱ تر ۲

افغان جرمن آنلاين په درنښت تاسو همکارۍ ته رابولي. په دغه پټه له مور سره اړیکه ټینګه کړئ maqalat@afghan-german.de

یادونه: دلیکني د ليکنيزې بڼې پازوالي د ليکوال په غاړه ده، هيله من يو خپله ليکنه له رايلرو مخکې په خیر و لولئ

نه دی خلاص شوی. دې او دې ته د ورته واقعیتونو په نظر کې نیولو سره د عقل خاوندانو او پوهانو ته په کار ده چې د خپلو هیلو او افغانی واقعیت تر منځ اندول ولټوی او دا وار بیا د گود ملا پر ځای د رانده ملا د ایله جاریو په واسطه نور سل کاله افغانستان شاته ونه غورځول شی. لږ فکر کول په کار دی، طالبان له جهادی غلو سره خبرو او جورجاری ته کینی، خو د آی-اس-آی د دستور مطابق د افغان حکومت سره نه غواري سوله وکړي. افغان روشن فکر هم د طالبی او جهادی ارتجاع جوړ، جاری ته چکچکي کوي. د پاکستان صدراعظم د مؤقت حکومت خبره کوي، په دی هدف چې افغانان د حکومت د ټاکلو غوره شوی لار پرېږدي، مؤقت حکومت پر وټېي. او په دی توگه د موجود حکومت له شره ځان خلاص کړی، څو وکولای شی د خپل ستراتیژیک عمق موخي په اسانی سره تعقیب کړي. او طالب د پاکستان دې موخي ته تر پاکستان هم زیات ژمن دی. افغان دولت په دی اړه د پاکستان مداخله د تل په څېر غندی او پاکستان په دیپلوماتیکو اقداماتو گواښي، خو مزدور طالب هیڅ ډول عکس العمل نه څرگندوي. دا ولي؟ ځکه افغان حکومت د افغانستان د گټو د ساتلو مسؤلیت لری، خو طالب د پنجاب نوکری کوي.

اړینه ده چې په برخلیک ټاکونکو شیبو کې د منځنیو پېړیو د ارتجاع (طالبی او جهادی اتحاد) او د هغو د ملاتړو په وړاندې د اصلاح غوښتونکو او پرمختگ پلوه ځواکونو ټینګ سنگر جوړ شی. د داسې یوه پراخ اتحاد او پیوستون په هیله چې هیواد مو د گودو او راندو ملایانو له لعنت نه خلاص کړي او د افغانانو برحقه آرمانونه له پېړیو وروسته د عمل جامه واغوندي، په خپلو پښو ودریږي او په خپل ځان د بسیاینې پراونه په بری سره ووهي.

د یوې عادلانه او د پردیو له مداخلی پرته د افغانانو د حقوقو او آزادیو په لور کې د پایښت لرونکی سولې په هیله!

پای